GAZETA POŁUDNIOWO - PRUSKA.

Nro. 95.

w Sobotę dnia 28. Listopada 1795.

z Warszawy d. 15. Listop.

Z całey dawney godności i znaczenia niezostaie dziś Krolowi Polskiemu, tylko tytuł; ziemia, na ktorey dotąd oddycha, iest dla niego obcą: na obalinach narodu pozbawiony Korony i Berła, iakiezkolwiek w reszcie smutney pamiątki czynią mu honory, nieodbiera ich iako Oyciec Oyczyzny, ale iako gość wśrzod obcey władzy. Graff Bezborodko przydany mu iest z strony Moskiewskiey za marszałka nadwornego, i ma nayvwyższy dozor nad całym iego dworem: Dla assystency służy mu osobna Leib-Gwardya Rossyiska: Na potrzeby iego wyznaczono dość znaczną summę z podatkow szczątku Polski, iednakże niemoże nią sam rozrządzać. — Rożnie twierdzą o przyszłym losie Krola: Dawniey mowiono, że miał iechać do Mohilowa; teraz znow słychać, że wskazano mu mieysce do wybrania głębiey w Moskwie. — Podobniey iest do prawdy, iż ostateczny w tey mierze układ zależeć będzie od dalszych politycznych okoliczności.

z Moguncyi d. 12. Listop.

Wiadomość, o pobiciu powtornym Francuzow przez woysko Cesarskie, potwierdza się. Worms zupełnie teraz iest wolne. — Austryacy zdobyli w nim 18. armat, ktorych natychmiast użyli naprzeciw nieprzyiacielowi. — Kwatera głowna feldmarszałka de Clairfait iest w Phedersheim blisko Worms.

W tym momencie dowiaduiemy się, że forpoczty Austryackie znayduią się iuż w Kayserslautern. — Generał de Clairfait przeniesie kwaterę głowną daley poza Worms. — Strata nieprzyiaciela na dniu 10. dość znaczną była. Pomiędzy niewolnikami znayduie się wiele karabinierow. — Nieprzyiaciel kusił się wczoray uderzyć na korpus Xcia de Hohenlohe, i dokazał iuż był odeprzeć niektore forpoczty niedaleko Kreutznach; lecz odebrawszy Xiąże posiłki wrocił znow na pierwsze swe stanowisko przed la Nahe. — Na dniu 9. usiłowali także Francuzi odzyskać Bingen; i pomknęli się byli aż na brzeg rzeki la Nahe; lecz część woyska z Bambergu i Moguncyi znayduiącego się w Bingen natychmiast wysłaną została; po żywey utarczce, odpędzono nieprzyiaciela po za gory, wziąwszy mu 20. ludzi w niewolę: z strony Cesarskiey miał tylko ieden człowiek zginąć, a 9. bydź ranionych.

z Frankfortu d. 12. Listop.

Podług urzędownego doniesienia, ktoryśmy dziś w wieczor odebrali, feld-marszałek de Clairfait całą swą linią uderzył na dniu 10. na woysko Francuzkie stoiące obozem pomiędzy Worms, i Donnesberg; po uporczywey bitwie przymusił onoż do cofnięcia się aż między Neustadt, i Durkheim, wczoray zrana, generał de Kray opanował Grunstadt, a generał Latour założył swe stanowisko niedaleko Frankenthalu.

z Frankfortu d. 16. Listop.

Wzięcie szańcu nad Reńskiego przez Austryakow potwierdza się. Feld-Marszałek de Clairfait opanował onże, po uderzeniu na nieprzyiaciela wtrzech kolumnach, i zapędzeniu onegoż aż za Rehbach czyli Speyerbach. Kwaterę głowną założono dziś w Frankenthal.

Pewno iest iż Francuzi zupełnie cofnęli się z okolic Rzeki Sieg nie czekaiąc generała de Haddick, ktoren gotował się napaść na nich.

W Alsacyi dzwonią na gwałt w dzwony dla wzruszenia wszystkiego ludu naprzeciw Austryakom.

Zapewniaia tutay, iż elektor Saski na nowo wyśle swoy kontyngens po nad Ren: — Nie te woyska użyte bydź maią, co nazad powrociły, lecz

inne świeże fkładaiące fię z 16. szwadronow kawaleryi, i 8. batalionow piechoty.

z Heidelbergu d. 15. Liftop.

Oftatniey nocy poftrzeżono znow gwałtowny pożar w Manheimie; rwał aż do dziś rana: Francuzi trzymaią fię dotąd mężnie. —

Przedwczoray lewe fkrzydło generała Pichegru opierało fię ieszcze o Szaniec nad Reńfki. — Wnoszą, iż ftało fię coś ważnego, bo flyszano nieuftanne z armat ftrzelanie na drugim brzegu Renu.

General de Degenschild ftracił, iak mowią, rękę. — Ma bydź tutay przeprowadzony.

z Frankenthalu, d. 15. Liftop.

Wczafie zaszłey na d. 10. bitwie w tuteyszey okolicy posunęło fię było woyfko Sambry i Mozy pod kommendą generała Jourdan zoftaiące z ponad nizszego Renu, ku rzece Nahe: celem iego było ftosownie do ułożonego z generałem Pichegru planu, prawe nasze fkrzydło zatrudnić; dla czego też woyfko generała de Clairfait pomimo odniefione zwycięftwo zaraz z tey okolicy daley pomknąć fię wftrzymanym było: Lecz wczoray odebraliśmy wiadomości, ze przez zaszłą na d. 10. przy Kreutznach potyczkę, po porazce generała Pichegru przy Pfriem woyfko Jourdana przymuszonym zoftało do cofnienia fię, i prawe fkrzydło nasze nie miało więcey czego lękać fię: — Nieopuszczono naymnieyszego momentu do uderzenia na nieprzyiaciela w nowym iego ftanowifku wzdłuż kanału Frankenthalfkiego aż ku Dürkheim. — General Latour wyparł Francuzow z Oggershęimu i z wfiow Oppau, Friesenheim, Flamersheim i Epftein, i zdobył 6 armat: druga kolumna miała na Lambshęim a trzecia na Wiesenheim uderzyć, tym czasem gdy lewemu fkrzydłu nieprzyiacielfkiemu poftępowanie woyfka Cesarfkiego po nad Dürkheim groziło. — Przebycie do mieysc przeznaczonych było bardzo trudne w wykonaniu; nieprzyiacielfkie bateryе wiele czyniły w tym przeszkody: Mimo iednak naylepszy odpor Republikanow, Cesarscy odniesli tym znaczuieysze dla fiebie zwycięftwo. — Opanowawszy Friesenheim i Oggersheim gdzie znaczny fkład ammunicyi znaleziono, posłał natychmiaft generał Clairfait część liczną woyfka ku szańcowi nad Renfkiemu poza Manheim; Francuzi iuż byli ztamtąd wyszli. — Oszańcowane miafteczko Lambftheim szturmem zdobyto; i nieprzyiaciel pomimo tęgie z armat ftrzelanie, sciganym zoftał. Batalion generała Beaulieu wielką poniofł ftratę. — Odparty z swego ftanowifka Pichegru cofnął fię w nocy az za Rehbach rzekę. — Woyfko Cesarfkie ftoi dzis na wyzynie w Mundenheim naprzeciw Dürkheim; forpoczty zaś rosciągaią fię blifko Rhebach.

z Niższego Renu d. 18. Liftop.

Z okolicy Rzeki Sieg cofnęli fię znowu Francuzi ku Mulheim i na inne mieysca po nad Renem. W kraiu de Berg zatrudniaią fię teraz republikanie wybieraniem reszty narzuconych kontrybucyi w liczbie 3000,000. liwrow; wypłacono iuż w gotowiznie 800,000. liwrow, A na 1,200,000 wydano produkta. O zbywaiący milion godzą fię: Francuzi iuż odftąpili 300,000. liwrow. — Dla zapobieżenia uciskom uftanowiono w Düffeldorfie departament do przyimowania zafkarzeń (Departament des palaintes) Kommendant w Düffeldorfie, Coland, pełen ludzkości i bardzo sprawiedliwy ieft człowiek: inni generałowie po większey części rowie są dobrze myślący, lecz niemogą dosyć wszelkiey nieftworności wftrzymać. General le Fevre kazał iuż trzech żołnierzy roftrzelać za złupienie kaplicy. — Właśnie głoszą, że generał Morceau w Hundsrücken naprzeciw Auftryakom znow fię broni i zwycięftwo nad niemi otrzymać miał.

z Ratysbony d. 11. Liftop.

Tego tygodnia przeiechali przez miafto nasze otoczeni znaczną fiłą zbroyną deputowani konwencyi Camus i Drouet; i generał Bourneville, wszyscy dotąd w niewoli Auftryackiey zoftaiący. — Jadą do Bazel na zamianę za Xiężniczkę corkę Ludwika XVI.

z Włoszech d. 2. Liftop.

W Sardynii trwaią ciągle wzruszenia. — Ponieważ obwieszczenie Krolewfkie zapowiadaiące łafkę i przebaczenie wszyftkim rokoszanom za przeszłe ich bezprawia, nic niepomogło, przedfięwziął Krol, karą woyfkową naprzeciw nim poftąpić dla przywrocenia spokoyności. Arcy-Bifkup z Cagliari przybył tymczasem do Rzymu, profić Papieża o wftawienie fię w tey mierze. — Słychać iż Papież przyiął na fiebie obowiązek takowy ludzkości pełen; niewiadomo iednak, czyli Krol Sardyńfki przyimie.

z Paryża d. 10. Liftop.

Ciało Prawodawcze.

Seffya d. 6. Liftop.

Directorium wykonawcze przesyła przez swego posłańca żądanie na pismie, aby mu Rada na wydatki publiczne i dla Miniftrow dozwoliła 3000 millionow: Wyraza, iż ponieważ wszyftkie części

administracyi nowey siły w działaniu swym nabrać maią, pieniądze takowe tym potrzebnieysze są; ile że bez nich srzodki wykonawcze nowego Rządu wstrzymanemiby były, przez co niemały dla kraju stałby się upadek: Ministrowie ieszcze czasu niemieli roznych urzędowi swemu własciwych Pisarni uorganizować; zkąd też Directorium niemoże być w stanie szczegolnego obrachowania wydatkow Ciału Prawodawczemu podać: — Na podpisie było wyrażono: — Pozdrowienie i Poszanowanie — (Salut et respect) — Monnot uważał wyznaczenie tak znakomitey summy niepotrzebnym, gdyż wprzody wydatki na miesiąc tylko 1500. millionow wynosiły. — Defermont utrzymywał przeciwnie; iż wydatki koniecznie są teraz większe: „Ponieważeśmy, dodał, obrali Directorium wykonawcze, z całym więc zaufaniem winniśmy ie wspierac.“ — Po nieiakim sporze, przychylono się do żądania Directorium wykonawczego; z ostrzeżeniem iednak, iż takowe bez zwłocznie obowiązane będzie zdać rachunek z podzielenia tey summy pomiędzy Ministrow na wydatki narodowe.

Doniesiono, iż konwoy Angielski z 80. okrętow, składaiący się zapędził 5. okrętow Francuskich aż do brzegow de Calais.

Sessya d. 7go Listop.

Faulcot żądał, aby przystąpiono do obrania członkow kommissyi ustanowioney na rospoźnanie czynności Saladina, Roverra i innych deputowanych, przeciw ktorym na wniosek Talliena wypadł był dekret oskarżenia. — Thibaudeau przeciwnik Talliena, oparł się: „Na coż, rzecze, potrzebną iest ta kommissya? Deputowani zaskarzeni, będąc nanowo obranemi do Ciała Prawodawczego maią prawo siedzieć pomiędzy nami. Gdybym ia był w stanie oskarżenia ogłoszony przez władzę, ktora do tego prawa niemiała, udałbym się bez lękania do tey sali, dla bronienia moiey sprawy. — „Tallien powstał z zywością.“ — Moznaż smieć mowić, iż Konwencya niemiała prawa, użyć srzodkow naprzeciw deputowanym, ktorzy do ciała prawodawczego na nowo obranemi zostali? — Tak iest! — była owszem mocną: — Wybor ich niebył naowczas ieszcze wiadomy. (Mruczano) Jakze, czyliż nie Saladin i Roverre, szczegolniey dali pochop do zamieszania na dniu 5. Października? czyliż oni naydzielniey niepopierali ie? Co słyszę? Dziś wstawiaią się za niemi, bez pomnienia na wylaną krew patriotow? . . . Gdyby oskarzeni deputowani prawdziwemi byli patryotami, byliby sami stawili się do aresztu. (Smiech powszechny) Rady woyskowe nieukarały sprzysięzcow i wy chcecież, aby znow zasiedli mieysce w tey sali? — chcecież, aby emigranci znow przyiętemi byli, ktorych prawo z kraju wypędziło? (Wielkie mruczenie) Żądam rozpoznania, czyli uwięzieni deputowani w rzeczy samey niebyli sprawcami wylaney na dniu 5. Października krwi obywateli. Niepowinni przynaymniey wprzod być przypuszczeni do swiątyni prawodawctwa, dopoki z postępkow swych nieoczyszczą się.“ Doulcet odezwał się. „Niechcę odpowiadać na obwinianie i zarzuty Talliena, mowic będę tylko podług prawideł i konstytucyi; wszyscy ci, co przed nim mowili, dali mi godny nasladowania przykład. Coz zawiera w sobie konstytucya? . Iż członek Rad obydwoch nie może być sądzonym aż po oskarzeniu podpisanym: nierozumiem, ażeby iakie istnęło podobne naprzeciw naszym kollegom. Trzeba, aby ci, co maią prawo oskarzać, podpisali oskarzenie swe na przeciw Saladinowi, i innym; wtenczas rostrząsać ich czynności będzie winna Rada. . . . Niesłużą iuż tu więcey kroki rewolucyine; czas ich minął; mieysce zastąpiła sprawiedliwość i konstytucya. — Niewchodzmy, czyli Konwencya miała prawo aresztować naszych wspołczłonkow; rozstrząsanie to pociągnęłoby kłotnie stron, ktore przygasić należy. — Penières popierał dopiero mowiącego: — „Dziwi mię mocno, iż mieszczą się ieszcze pomiędzy nami ludzie, ktorzy w samym początku chcą nas poroznić: — Dlaczegoż mowi Tallien że znayduią się tutay emigranci? ieżeli są ktorzy, czemuż ich niewymieni? Żądam, ażeby złożył oskarzenie podpisane przez siebie z wszystkiemi dowodami naprzeciw Saladinowi, Roverrowi, i innym; nietrzeba pobłażać winowaycom, lecz godzi się, ażeby sprawiedliwość oddaną była niewinnym.“ Chiappe osmielony mową swych kollegow, i milczeniem Talliena, oswiadczył, iż Saladin, Roverre, Aubry, i l'Homond u niego znayduią się. „Oczekują od was, rzekł, żupełney sprawiedliwości; bezwątpienia ią odzyskaią, bo postrzegam, iż Tallien tylko ieden iest, co przeciw nim powstaie. Ja sam, co ich przyiacielem iestem, żądam, aby byli sądzeni. — Tak iest, cała Francya obrażoną zostanie dowiedziawszy się, iż nazaiutrz po ogłoszeniu ustawy rządowey powazono się zgwałcić ią, targaiąc się na wolność osobistą Reprezentantow ludu: żądam uwolnienia ich.“ Roux de la Marne ieden z członkow bywszey kommissyi pięciu, patrząc się niebez

przy krości na obrot rzeczy, zawołał z złością w tonie przeszydzaiącym. — „Niepozoſtaie więc iak tylko ogłosić amneſtyą dla przeſtępſtw d. 13. Vendemiaire (d. 5. Paźdz.)“ Lecz nikt niezyczył sobie ſtać się męczennikiem kommiſſyi; Rada zatym uchyliła dekret aresztu wydany naprzeciw czterem Reprezentantom.

Rada Starcow.

Seſſya d. 6. Liſt.

Zgodzono się na uchwałę Rady 500. ſtanowiącą aby wszyſtkie pensye, ktore przed 1szym Stycznia 1790. dozwolone zoſtały, obrachowanemi były. —

Seſſya d. 7. Lutego.

Wzięto do roztrząsania uchwałę rady Pięciuset względem wyznaczenia dla wykonawczey władzy 3000 millionow. — Przeciw wielości summy niedał ſię ſłyszeć zaden zarzut, uwazano tylko, iż żądanie podług formy prawa nienaſtąpiło. Directorium, mowili niektorzy deputowani, niema prawa, wydzielać fundusze, lecz samo Ciało Prawodawcze. To niepowinno bynaymniey z praw i prerogatyw swoich uſtępować, gdyż naſtępnie chciwa panowania władza wykonawcza mogłaby dla ſiebie z uszczerbkiem narodu uzyć pieniędzy. — W szczegolności podać nalezy, wiele ktory miniſter na wydatki potrzebuie. — Z takich powodow odrzuciła Rada żądanie. —

Rada Pięciuset.

Seſſya d. 8. Liſtop.

Marbois, członek Rady ſtarcow uſkarza ſię na pismie, iz Tallien publicznie wnioſł, iakoby Marbois był tym samym, co, wiadomy dobrze całey Europie, traktat Pilnitzki ułozył. — Wyznaie, iako doń nienalezał. — Dekretowano, iż Tallien w tey mierze ſłuchanym być ma.

Wnieſiono, aby prawo wyłączaiące pokrewnych Emigrantow od urzędow publicznych znieſionym było. — Rada odrzuciła z wzgardą.

Directorium wykonawcze przesyła powtornie, dokładnieysze opisanie żądanych 3000 millionow; wyraza, iż wypada na podział; dla miniſtra sprawiedliwości 50 millionow; dla miniſtra intereſſow wewnętrznych 1000 millionow, pomiędzy ktoremi 900 millionow na zywnosć; dla miniſtra ſkarbu 200 millionow; dla miniſtra woiennego 1100 millionow; dla miniſtra morſkiego 600, a dla miniſtra zewnętrznych intereſſow 50 millionow. — Przychyliła ſię Rada do żądania.

Fermont podał proiekt; żeby liczne prawa trzech poprzedniczych zgromadzen, zawieraiące poczęści przeciwne sobie uſtawy, zebrane były w iednę kſięgę z wyrzuceniem niezgodnych z sobą dla potrzeby urzędnikow publicznych, i żądał uſtanowienia kommiſſyi z osob pięciu do zatrudnienia ſię tą pracą. — Rada zgrodziła ſię iednomyslnie.

Saladin i Aubry, dniem wprzod na wolność puszczeni, znaydowali ſię na seſſyi.

Rada ſtarcow.

Seſſya d. 8. Liſtop.

Na powtorną odzewę Directorium wykonawczego po wyszczegolnieniu pewney liczby summ dla kazdego miniſtra, utrzymano uchwałę Rady Pięciuset względem dozwolenia 3000 millionow.

Pomiędzy 15 kandydatami, ktorych Rada Pięciuset na kommiſſarzy ſkarbu Narodowego podała, zoſtali obranemi: Gombaud, Desrez, Declerc, Lemonnier i Savalette.

Directorium wykonawcze.

Po rozpoczęciu swego urzędowania wydało proklamacyą do ludu Francuſkiego. — Donosi w niey o uſtanowieniu ſię swoim; zapewnia utrzymywanie z wszyſtkich ſił rzeczypospolitey, walczenie naprzeciw royalizmowi, ozywienie patryotyzmu, umorzenie wszyſtkich fakcyi; wzywa do cierpliwości, i zaufania w sobie. —

Na miniſtra ſkarbu obrało obywatela Gaudin. — Obywatel Trouve, redaktor monitora Francuſkiego złozył urząd sekretarza władzy wykonawczey: Rozumieią, iż na mieysce iego naſtąpi obywatel Lagarde.

Pałac, w ktorym Directorium wykonawcze swe seſſye odbywa, otoczony ieſt liczną ſtrażą, i armatami, ktore doń należą.

Członki tey władzy niepracuią wspolnie; lecz podzielili między ſiebie intereſſa Narodowe, i kazden zatrudnia ſię nad przeznaczoną robotą z uſtanowionym doń miniſtrem.

Pisma tuteysze głoszą, iż Sieyes dla tego nieprzyiął mieysca w Directorium wykonawczym, iż z Reubellem zadnym sposobem zgodzić ſię niemoże. — Iezeliby takowa przyczyna do wiary podobną być mogła; wieleby ztąd nieprzyiemney cieni na tak powszechną iego zaletę rzucała. — Prawodawca bez wyzucia namiętności, udarowany swiatłem, iakim być głoszą Sieyes, niebyłby dosyć w ſtanie wymierzyć ſię zauſaniu całego narodu. —

Wszyſtkie deputacye rządowe za rozpoczęciem ſię zupełnym władzy wykonawczey, natychmiaſt uſtały.

Proceſs oſkarzonego Lemaitre ukończonym zoſtał. Wyrok smierci padł na niego. Dodatek

z Poznania, d. 27. Liſtop.

Na dniu dziſiayszym zrana wyiechali ztąd do Warszawy J.W. de Favrat Generał-Leutenant, i J.W. Miniſter de Buchholtz dla uczynienia pewnych układow z tameczny m rządem.

z Konſtantynopola d. 25. Paźdz.

Aga Mahmed Chan, co od nieiakiego czaſu oſiada prawem gwałtu naypięknieysze prowincye Persyi, znagła wkroczył z licznym woyſkiem do Georgii, opanował miaſto ſtołeczne Tiflis, i zabrał w niewolę Xcia Herakliusa z całą iego familią. Krok tak napasny i widoki wzroſtu, nowego zdobywcy Azyatyckiego, nietylko grożą niebespieczeńſtwem wiszącym nad prowincyami Ottomańſkiemi położonemi ku brzegom Tygrysu, i Eufratesu, lecz razem czynią wielce niespokoynemi prowincyie Południowe-Roſſyi.

W iednym czaſie Paswan Ogli, pacha Widdynſki podnioſł rokosz na przeciw Porcie; opierał ſię aż dotąd bardzo pomyślnie: wyruszeni z przyległych prowincyi, Paschowie niemogli przeciw niemu nic dokazać. — Zamknął ſię teraz w fortecy Widdinie i wielkie czyni przygotowania do dzielnego odporu, tym czasem gdy na roſkaz iego herszt Malkontentow dawney osady Belgradzkiey trzyma ſię ciągle w Orsowie, i uſiłuie zachować wspolnictwo pomiędzy tym miaſtem i Widdinem. — Porta z swey ſtrony podchlebia sobie, że przez zabiegi i dzielne środki Paschow Rumelii, i Belgradu wszyscy buntownicy w bieżącym roku poſkromieni zoſtaną, i do poſłuszeńſtwa wrocą.

z Bruxellii d. 8. Liſtop.

Trzey nowi reprezentanci, noszą na sobie nazwiſko Kommiſſarzy Rządu Francuzkiego: Maią sobie bardzo obszerną moc nadaną. Reprezentant Partiez de l'Oise obowiązany ieſt zatrudnić ſię organizacyą departamentow de Gemappe, de l'Escaut, i de la Lys; Péres nad departamentami de la Dyle, des Deux Nethes i de la Meuse Infericure, a Roberjot uorganizuie departamenta de l'Outre, de Sambre, i Meuse, i des Forêts.

Wczoray udali ſię do kościoła prawa, gdzie z wielką uroczyſtością ogłoſili znieſienie dzieſięcin i cechow, i zawieszenie rady Brabanckiey. — Wkrotce poczynią ważnieysze inne odmiany. —

Podług uchwały deputacyi zbawienia publicznego, ktorą ciż kommiſſarze w swych ręku maią zgromadzenia pierwiaſtkowe w Belgium na obranie urzędnikow publicznych przez lud, dopiero w mieſiącu Maiu roku przyszłego zwołane będą: — Tym czasem oni uſtanowią wszyſtkie członki do rożnych adminiſtracyow.

z Hagi d. 10. Liſtop.

Generał Moreau powrocił od granic i pocieszaiące przywiozł z sobą wiadomości. — Mimo to iednak rząd nasz uchwalił środki dla zaſłonienia granic od ſtrony Geldryi, i prowincyi Groningi, i Over-Iſſel. — Nad wszyſtkiemi przygotowaniami maią dozor generałowie Daendels, i Gericke. — Nic nieieſt mocnieyszego w Rzeczachpospolitych na połączenie umyſłow do iednego celu, ratunku wspolnego dobra, nad zagrożenie bliſkiego niebespieczeńſtwa. — Zaczynaią to czuć Hol: ndrzy; przerażeni trwogą bardziey o nieprzyiacioł wewnętrznych, niżeli zewnątrz, zaſtanawiaią czuyną uwagę nad niemi. — Słychać, iż od ſtrony Issel maią bydź poczynione zalewy. — Zaaresztowano trzech głownych hersztow buntu oſtatnio zdarzonego w Amszterdamie, i oddano ich do sądu woyſkowego. — W Nymwegen wybuchło było rownież niespokoyne zamieszanie, lecz ſkończyło ſię przecież na zrzuceniu municypalności.

z Londynu d. 9. Liſtop.

Od momentu rospoczęcia ſię zatrudniał ſię tylko parlament roſtrząsaniem mowy krolewſkiey; przypadek gwałtowny na osobie Krola dał materyą obszerną do naradzenia ſię; wzruszenie głuche wre pomiędzy ludem; partya oppozycyi walczy na seſſyach z miniſtrami: nieſkąpią naygorszych wyrazow i zarzutow na ochydzenie czynności W. Brytanii, ktore po większey części chybiły celu zamierzonego; wotowanie kończy wszyſtko, kładąc tryumf na ſtronę miniſtrow.

W Czwartek graff Mansfield, iako prezydent rady tayney podał izbie wyższey do przeczytania nową krolewſką proklamacyą dotyczącą schadzki, i poſtępku ludu oſtatnio naſtąpionych. — Zakazuie w niey Krol wszelkich schadzek buntowniczych i

prawu przeciwnych; zaleca wszystkim urzędom; aby przeszkadzali i niedopuszczali takowych. — Na wniosek P. Pitt wyznaczono deputacyą z kilku osob, dla wynalezienia przyczyn wielkiey drogości zboża: —

W Piątek Lord Grenville wniosł w izbie wyższey Bill tak zwany *Konwencyiny:* — Zawiera w sobie: iż każden winowayca, coby targnął się na życie Krola, lub ważył się imać go w niewolą, a w czasie woyny przeciw niemu wewnątrz lub zewnątrz kraju do wykonania takiego zamiaru przykładał się, ma smiercią być karany. — Ktoby zaś w Anglij wciągu zycia J. K. Mci złosliwie i naumyslnie przez pisma, druki, kazania, lub mowy, nienawiść, i wstręt naprzeciw krolowi, lub iego familij, albo naprzeciw rządowi i konstytucyi panstwa powstawał, podpadnie ukaraniu przepisanemu na wszystkich, co cięzkie winy (high miądemeanors) popełnili; w przypadku powtornego przestąpienia na 7. lat z kraju wywiezieni zostanie. Skarga lub przez własny roskaz krolewski, lub na zalecenie Tayney Rady wytoczoną być ma. Jednakże wyłączaią się członki Parlamentu, ktorym. tak iak przedtym, zachowuie się wolność mowienia: — „Takowy srzodek, rzekł Lord, koniecznie teraz iest potrzebny: kray pełen iest pism buntowniczych; schadzki ludu, ktorych zamiar dotąd pod płaszczem Reformy Parlamentu ukryty zostawał, dążą teraz widocznie do obalenia monarchij, konstytucyi, i władzy krolewskiey.“ — Lord Landerdale okazał swe zadziwienie, iż sekretarz stanu smie taki bill podawać, ktoren tyle ciosu zadaie konstytucyi Angielskiey, i wolności ludu. — Będzie to ostatni raz smiertelny dla wolności W. Brytany, poniewaz przezeń ludowi odeymuie się prawo naradzania się nad swoim stanem, i podawania swoich skarg; a iezeli utrzyma się, iakaż natenczas będzie rożnica pomiędzy Anglią i Francyą w systemacie dawney monarchij? — Lord Grenville odezwał się, iż na wszystkie zarzuty zechce odpowiedzieć.

W srzodę był znaczny ziazd u dworu, z powinszowaniem krolowi szczęsliwego uratowania od ostatniey napasci ludu. — Cesarski poseł oddał JK. Mci pismo od generała Wurmsera, wktorym ostatni donosi o pobiciu Francuzow nad Renem, i cofnięciu się ich przezeń. — Lord Stanhope w włosach nieupudrowanych, i prostey sukni podał krolowi prozbę na pismie od mieszkańcow w Sheffield o pokoy. — Rada nawet mieyska Londyńska przychyliła się do ułożenia podobneyze noty z prozbą o pokoy, ktorą za kilka dni ma krolowi podać.

Xże d'York wydał roskaz, azeby zołnierze znaiący rolnictwo, ile ich mozna od służby woyskowey oderwać, uzyci byli do młocki zboza dla pomocy wiesniakom, aby iak nayspieszniey znaczny zapas zboza na targi sprowadzono.

Wczoray uroczyscie wprowadzonym był nowy Lord major Londynu, Curtis, Cukiernik; lud ma zawiść przeciw niemu, lękano się aby iakiey gwałtowney napasci nie było: lecz uprzedziły wszelki nieporządek wyniknączby mogący. rostropnie uzyte srzodki. — P. Pitt iechał na ratusz przez miasto otoczony 200 zołnierzami z nasadzonemi bagnetami.

Obwieszczenie. Podaie się tym do wiadomości, iako plac, między bramą Wrocławską i Wodną fortką pod Nro. 6. leżący wraz z założonemi na nim masyw fundamentami, do 1969. tallarow 15. dobrych groszy urzędownie otaxowany, na pobudowanie ktorego, Krolewskich budowniczo-pomocnych pieniędzy, ieszcze 1518. tall. 5. d. g. $\frac{5}{7}$. do podniesienia z kassy pozostaie; na terminach dnia 31. Grudnia a. c. dnia 21. Stycznia a. f. dnia 11. Lutego a. f. publicznie na ratuszu tuteyszym przed Jmć Panem Menclem Sendykiem, o godzinie 10. przed południem przez aukcyą przedany bydź ma. Przeto ochotę maiący do takowey licytacyi na rzeczonym terminie pozywaią się; ztym dodatkiem, iż względem pobudowania tego domu natymże placu, zmarły właściciel kontrakt przez Entreprice zawarł, do ktorego też kontraktu nowy Aaquirent gruntu tego przystąpić będzie musiał. Utrzymany przy tym kupnie, natychmiast trzecią część kupna pieniędzy, resztowe zaś dwie części po nastąpioney approbacyi przez JK. Mci Collegium pupillorum złożyć będzie powinien, albo w samym gotowym kurancie. Poznań dnia 4. Listopada roku 1795.

Sąd Miasta JK. Mci Pruss-Południowych.

N. B. W przeszłym numerze 94 gazety nastąpiła omyłka w obwieszczeniu o Terminie Licitacyi Folwarkow krolewskich: zamiast słowa Kuker: poprawia się dziś — Peuner.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.